

СДРУЖЕНИЕ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА В ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Изх. № 64
25.06.2026 г.

ДО
Г-Н НИКОЛАЙ НАЙДЕНОВ
МИНИСТЪР НА
ПРАВОСЪДИЕТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
ПЛЕНУМА НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,
УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

През последните дни общественото внимание е насочено основно към осигурителните вноски и възнагражденията на държавните и съдебни служители. Това безспорно е важен въпрос. Но той не е най-големият проблем.

Истинският проблем е, че за първи път пред съдебната система реално стои рискът от механично намаляване на административния ѝ капацитет, без да е извършен функционален анализ, без ясни критерии и без проведена реформа.

От мотивите към предложения бюджет става ясно, че средствата за персонал се обезпечават единствено за реално заетата численост, като е

предвидено намаляване на разходите за персонал с 10%. Самият Висш съдебен съвет предупреждава, че подобен подход би могъл да доведе до съкращаване на около 22% от реално заетите щатни бройки – приблизително 2144 съдебни служители.

Това не е просто бюджетен въпрос.

Това е въпрос за бъдещето на съдебната администрация и за способността на съдебната власт да изпълнява своите конституционни функции.

Най-тревожното обаче е друго.

Всички говорят за числата. Никой не говори за начина.

До този момент няма отговор на най-важните въпроси:

1. По какви критерии ще бъдат определени тези приблизително 2144 съдебни служители?
2. В кои съдилища и прокуратури ще бъдат извършени съкращенията?
3. На базата на какъв функционален анализ?
4. Кои дейности ще отпаднат?
5. Как ще бъдат компенсирани функциите, които днес ежедневно се изпълняват от тези служители?
6. Как ще бъде гарантирано нормалното функциониране на съдилищата, прокуратурите и следствените органи?

На тези въпроси институциите мълчат.

Именно поради това още преди обсъждането на бюджета САОСВ постави въпроса за необходимостта от цялостна реформа на съдебната администрация.

Ние не защитаваме статуквото.

Ние не твърдим, че съдебната администрация не се нуждае от промяна.

Напротив – ние първи предложихме тя да започне.

Сезирахме Министерството на правосъдието с искане съдебната администрация да бъде включена в подготовката на измененията в Закона за съдебната власт. Предложихме участие в работната група, представихме конкретни анализи и предложения.

Паралелно с това внесохме в Комисия „Съдебна администрация“ към Съдийската и Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет концепция и пътна карта за цялостна реформа.

Предложихме първото и най-важно направление на тази реформа да бъде изработването на единни организационни модели за всички органи на съдебната власт.

Защото днес не съществуват единни стандарти за структурата и числеността на съдебната администрация. Съдилища и прокуратури със сходна натовареност и сходен брой магистрати разполагат с различен административен ресурс, формиран през годините без единни критерии.

Нашето предложение е просто и професионално.

Първо – анализ.

След това – единни организационни модели.

След това – обективна преценка къде и как е необходима оптимизация.

Не може първо да бъде определено колко души трябва да бъдат освободени, а след това да се търсят аргументи защо.

Това не е реформа. Това е механично съкращаване.

Необходимо е да се отчете и още един важен факт.

Необходимостта от реформа вече е осъзната не само от съдебните служители. Нашата инициатива среща подкрепа от председателя на Върховния касационен съд, от административни ръководители на апелативни съдилища и от Европейското сдружение на съдебните служители.

Това показва, че въпросът отдавна е надхвърлил рамките на едно професионално съсловие.

Той е въпрос за бъдещето на съдебната система.

Разбира се, съдебната власт трябва да инвестира в модерни съдебни сгради, информационни системи, електронно правосъдие, киберсигурност и поддръжката на своята инфраструктура.

Но нито една сграда, нито една информационна система и нито една технология могат да функционират без хората, които ежедневно ги поддържат и осигуряват работата на съдилищата и прокуратурите.

Правосъдието не се гарантира единствено с бюджети и технологии.

То се гарантира от хората.

Затова днес очакваме Министерството на правосъдието и Пленума на Висшия съдебен съвет да излязат от мълчанието и да заемат ясна институционална позиция.

Очакваме да защитите не просто възнагражденията на съдебните служители.

Очакваме да защитите административния капацитет на съдебната власт.

Очакваме да подкрепите започването на реалната реформа, която САОСВ предложи преди месеци.

Защото реформата не започва с въпроса „Колко съдебни служители трябва да бъдат съкратени?“

Реформата започва с въпроса: „Каква съдебна администрация е необходима на българското правосъдие, за да бъде ефективно през следващите десетилетия?“

Съдебните служители вече обсъждат законни и професионални форми, чрез които обществото да разбере каква е тяхната реална роля в правораздаването. Не защото търсим противопоставяне, а защото вярваме, че гражданите имат право да знаят, че зад всяко съдебно решение стоят хиляди професионалисти, без които съдебната система не би могла да функционира.

Днес изборът е във Вашите ръце.

Да започнем реална реформа, основана на анализ, професионален диалог и ясна визия.

Или да допуснем механично съкращаване на административния капацитет, чиито последици ще бъдат понесени не само от съдебните служители, а от цялото българско общество.

Мълчанието също е решение.

Но неговата цена ще бъде платена от българското правосъдие.

С уважение,

Александър Николов

**Председател на Сдружението на
администрацията в органите на
съдебната власт**